

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 14 frt — kr. Negyedévre 8 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéttől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttári közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Pártunk diadala.

Szeged, január 28.

A mienk újra a második kerület. Diadallal, szívünk nagy örömeivel emeljük magasra a győzelmi lobogót, mely egyszer bukott csak el az erőszak ellen vívott küzdelemben, de nem fog többé elbukni soha.

Imponáló erővel és hatalommal vonult föl Szeged független polgársága erre a revanch-ütközetre, melynek fényes diadalától már most egyszer és mindenkorra megtanulhatja a kormánypárt, hogy a második kerületben, a függetlenségi elvek ezen erős várában nincs mit keresnie többé.

De nem érhetette ez a vereség a kormánypártot váratlanul, el kellett készülnie lennie rá, mint ahogy elkészült a mi pártunk a győzelemre.

Ami négy és fél évvel ezelőtt óriási erőfeszítésel, az összes hatalmi eszközök fölhasználásával a kormánypártnak sikerült, az, mindenki tudhatta, csak pünkösdi királyság volt, melynek buknia kellett. Most is megfeszítette minden erejét, mozgosította a hivatalos kortesek egész taborát, fölhasználta a hatalom minden eszközét, mert érezte, hogy meg van rendülve a talaj a lába alatt, hogy a 4 év előtt erőszakosan elhódított kerület népe újra fölemelkedett, erős kezébe ragadta azt az ősi, tiszta zászlót, melyet egyszer sikerült a kortesek hadának kicsavarni a kezéből.

De ez az izmos, hatalmas kéz most úgy megragadta a zászlóját, hogy azt ugyan többé semmiféle hatalommal tőle el nem veszik.

A mai diadal Szeged polgárságának dicsősége. Fényesen megállta a helyét a küzdelemben, melyben nem volt más fegyvere csak a hazaszeretet és az igazság. Elég is volt ez a fegyverzet arra, hogy elvünk szeplőtlen zászlaját dicsőségben diadalra vigyük egy tetterős, jeles ifju ember nevével, akinek képessége tántoríthatlan, tiszta elvhűsége és férfias becsvágya elég garanciát nyújt nekünk arra, hogy elveinknek a nemzet tanácsában is méltó szószólója és védelmezője lesz.

Büszkeségére szolgálhat Szeged város második kerület képviselőjének, dr. Babó Emilnek az a fényes diadal, mely nevéhez van kapcsolva s az a fölemelő, imponáló bizalom, amelylyel őt Szeged polgársága a nemzet tanácsába küldi, hogy ott képviselje, a haza üdvére, boldogságára törő munkálkodásra fogja buzdítani.

Méltó Szeged polgárságához a győelem és méltó az a higgadt, ünnepe-

lyes és impozáns magaviselet, melylyel a küzdelemben részt vett és minden erőszakkal szemben szálló szabad akaratát és meggyőződését ünnepelesen manifestálta.

A legyőzött párt is kell, hogy tiszteletet érezzen a győzelmi zászló lelkes, nagy tábora iránt, mely egy pillanatra sem vesztette el önuralmát, fényes példáját mutatván be a hazafias fölbuzdulásnak és összetartásnak.

Igaz és nagy minden független polgár szívének a mai hódító hadjárat diadala fölött érzett öröme, s a diadalmámor nyomán támad a békés kienkesztelődés, mely az alkotmányos csaták viharait követni szokta.

Majd megnyugszik az ellenfél is a vereségben, hisz a multban is hozzá volt szokva és a holnap multával elmúlik a keserűség is, ami a vereség órájában szokta elfogni a veszteseket. A szegedi nép életében sohasem voltak visszahatással politikai küzdelmek, a surlódások csata végeztén elsimultak, az ellenségek ismét jó barátok lettek. Ez így volt mindig, így lesz most is.

Ez a mai diadal pedig, melylyel a második kerületet visszahódítottuk, kétszeresen kibékít minket.

De meg lehetünk elégedve az ismert viszonyoknál fogva az I-ső kerületi választás eredményével is. A tér, melyen egykor újra meg kell, hogy vesse a függetlenségi párt a lábait, ezuttal is nagyobbodott. S a krónika számára érdekes adatok lesznek azok, melyeket az I-ső kerület mai szavazási arányáról följegyzünk.

Uj királyi tanácsosok. Ő felsége dr. Ruzicska Kálmán zalavármegyei Zágroczky Gyula abauj-tornavármegyei és Sándor Mózes udvarhelyvármegyei tanfelügyelőknél, a tanügy terén kifejtett sikeres működésük elismerésül, a királyi tanácsosi címet adományozta.

Kinevezetés a horvát báni táblánál. Ő felsége Spitzer Ottó báni táblai ülnököt és állami ügyészt állami főügyészszé nevezte ki.

A csatában.

Mint az erdő, úgy állt a nép, ember ember hátának dölve a raktár épület déli szárnyában és a Pulz fábork-utcán végig.

A nagy helyiség fütve volt, de ez szinte fölöslegesnek bizonyult, mert az a suba erdő, ami behuzódott ide a fődél alá, maga is jó meleget tartott. Bámulatos volt az a lelkes kitartás, melyet a nép a zord idő daczára mindvégig tanusított.

Megtörtött ezen a hazafiságon, ezen a lelkesedésem minden ravasz számítás, mely úgy okoskodott, hogy megvárják, kikoplatatják, zord időnek késő éjjelig kiteszik a népet, mely majd megunja a dicsőséget és a zászlót faképnél hagyja.

Ez a számítás tartotta a lelket mindvégig a tulsó párt hivatalos korteseiben.

A Babó fehér-czédulás báránbőr süvegek tömegétől, mely már reggel 7—8 óra tájon előzőlött a Mars-teret, a Pulcz-utczát és környékét, ugyancsak megszeppentek odaát.

Mint a kitörő vész olyan hatással voltak ezek a fahérlő tanyai és alsóvárosi sipkák az ellenfélre a vékony kerítés mögött.

Minden állami hivatal, ami csak van a toronyalján, utolsó szál emberig egész napra ki volt vezényelve s folyt a bor, a végső erőmegfeszítéssel. Rendőrök, végrehajtók, finánczok vasuti hivatalnokok, törvényszéki szavazók, rohanták meg délelőtt a teret az V-ik kerületből, de ezek leszavazván, hamarosan kiürült az Ivánkovits-párt deszkafalai kényelmes ülőpadokkal berendezett ketrece, mely olyan véghetetlenül siralmas látványosságot nyújtott már a délutáni órákban, amikor az erőlködés kiült a kortesek arczára.

A hatalmas, imponáló összetartás, az az önföldözésig menő türelem, amivel a nép egész nap helyt állt, nem tágitva a helyszinéről, az ellenpárt csodálatát is kivívta.

Ott állt a hóban, fagyban józanul, nélkülözve, sanyarogva ez a subás, erős csizmás tábor, mint a zugó erdő egy helyben. Még panasz sem hangzott köztük. Hiába csinálta meg Falb ezt a napot kritikuskának, megvetette ez az edzett, türelemre, kitartásra termett nép a ködöt, hideget.

Még az ellenségnek is szeretni, becsülni kell az ilyen népet.

Mi pedig büszkék vagyunk rá.

Nem kell ezt a népet katonasággal tegeyelmezni. Ősi józanságát és méltóságos higgadságát Szeged polgársága soha sem veszíti el. Nem kellett itt a fázó katonának szuronnyal, puskatussal rendet csinálni. Olyan rend és fegyelmezettség uralkodott itt, mint egy hűséges, kitűnő hadseregben, melynek minden egyes katonája született hős.

Ezek nem érezték hideget, hanem bezeg nagy hidegség volt odaát a kerítésen túl, különösen az esti órákban, amikor a tanyák lépkedtek az urnák elé s megkezdődött a döntő ütközet.

Megmutatta a polgárság hazafiságának az erejét: csupa izom, csupa vasakarát. Lehetetlen volt elesni ezzel az erővel, mely a tuloldalnak a késő esti órákban már a legfélelmetesebben imponált.

Hallik az éjféli ködön át a diadalmi harci riadó és lobog a fáklyafényben győzelmes zászlónk, amely alatt áll még rendületlenül az a suba-erdő, mely reggel óta állt a küzdelmes csatában.

Az első kerület választása.

— Emelkedő ellenzéki szavazatok. —

Ezernégyszázhatvan választó polgár van a szegedi első kerületben.

Ebből leszavazott hatszáznegyvenkettő. S ebből a 642 szavazatból csak 532-öt kapott Tisza Lajos gróf, akit a hozzámenesztett üdvözlő levél szerint „óriási lelkesedéssel” választottak meg.

S nem igen mutatkozott semmiben sem az az óriási lelkesedés. Lanyha és elcsöndesedett volt biz ez s a mi lelkesedés volt, zott volt azon a kis párton, amely az első

kerületben is kivitte azt, hogy a függetlenségi jelölt szavazatai a mult választáshoz lépest meg kétszereződtek, amennyiben a mult választás alkalmával az ellenzék jelöltjére adott szavazat ötvenhat volt, míg ma száz tíz.

A városházán, a közgyűlési teremben volt, mint máskor is a szavazási helyiség. A jobbról eső tanácsteremből a kormánypárti, a bal bizottsági teremből az ellenzéki voksok járultak az urnához:

A bizottságnak, amelynek Reizner János, és Gál Ferencz voltak az elnökei, nem valami sok és izgalmas dolga volt. Lányhán, nagyobb lelkesedés nélkül folyt a kormánypárt részéről a választás a meg lehetős kevesen is voltak, mert hiszen minden megmozgatható ember ott volt a második kerületben, hogy az Ivánkovits kétes ügyét, sárban feneklett szekerét nyomják előre. Nyomták is minden presszióval, amint csak tőlük kitelt s hogy milyen jól azt megmutatta a hajnalban kihirdetett választási eredmény.

S ami leginkább mutatós, az a nem szavazó nyolczszáz tízen nyolcz voks az első kerületben, amelyet presszionáltak arra, hogy kormánypárti legyen, de amely érzelmeit mégis kimutatta az által, hogy ha már az ellenzék jelöltjére nem adhatta meggyőződése szerint a szavazatát, távol maradt az urnától és sehová sem szavazott.

A reggel kilencz óra tájban megkezdődött szavazás délután négy óra felé ért véget. A gróf Károlyi Gáborra adott szavazatok már az első órákban túlhaladták azt a számot, amelyet eddig, a mult választásnál elértünk ebben a jobbra hivatalnokokból álló képviselőválasztási kerületben.

Délutáni négy órakor hirdette ki Reizner János a zárót. Azután öt-hat szavazó jött, aki Tisza Lajost óhajtotta követül s három, aki viszont Károlyi Gábor gróftot kívánta.

Délutáni öt óra volt, amidőn kihirdették a választás eredményét.

Az eredmény a következő:

Nem szavazott: 642 választó.

Tisza Lajos gróf kapott: 532 szavazatot.

Károlyi Gábor gróf: 110 szavazatot.

Ezzel néhány perczel öt óra után befejeződött az első kerületben a képviselőválasztás.

A második kerületben.

Az igazi választási küzdelem, a második kerületben, körülbelül három ezer választópolgár mérkőzésében nyilvánult meg. Mindkét párt itt összpontosította össze az erejét s míg az első kerülettel a toronyalji urakon kívül alig törődött valaki, addig óriás érdeklődés mutatkozott a közönség minden körében a második kerületi szavazás eredménye iránt. A nap minden szakában egymást érte szerkesztőségünkben a sok látogató, aki mind a szavazatok numerusára és arányára volt kíváncsi s megnyugtató hireink látható örömmel töltötték el a közönséget. Külön kiküldött tudósítónk a szavazás lefolyásáról a következőket jelent.

A fölvonulás.

Már tegnap este óta nagyon mozgalmas világ volt a város minden részében. Egy-

mást érte a sok kocsis, lovas és gyalogos, kik hideget és fáradságot nem ismervé, nem késtek legszentebb polgári kötelességük gyakorlataira a csattogó hidegben utra kelni. A tanyák valósággal üresen maradtak, mert aki csak ép ember volt, mind Szegedre jött a mai napra. Láttunk olyan polgárt is, aki még tegnap ágyban fekvő beteg volt, de azért a mai napra kocsira ültette a hazaszeretet s volt a városba jött tanyai polgárok között olyan tehetetlen öreg ember is, ki már évek óta nem mozdult ki a háza udvaráról s kit csak az ügy iránti nagy lelkesülés volt képes hat-nyolcz órai fáradságot ut viszontagságaira rábírn.

Sok tanyai kocsin ott láttuk a gazda mellett az asszonyt is aki ellenőrizni jött az urát s nem tudta volna otthonülve kétségben bevárni a választás eredményét.

A tanyai nép megjelenése oly impozáns és nagy tömegben történt meg, amilyenre alig-alig emlékeznek vissza az öregek. Ez a tiszteletre méltó buzgalom és igyekezet, melyet a tanyai lakosság pártunk érdekében kifejtett — lelkesítő és fölemelő hatást gyakorolt a város polgárságára is, mely a városba vezető utcákon csoportokba állva, minden érkező kocsi ujjongó örömmel fogadott. Folyt a parolázás, köszöntetés, a városi polgárok kifogták a tanyai kocsiokból a lovakat, maguk vezették istállóikba a fáradt állatokat s kitünő magyar vendégszeretettel fogadták tanyai polgártársaikat. Reggelre már nagy részben a városban volt a tanyai polgárság.

Ma reggel öt órakor már mozgalmas élet indult meg a második választó kerület minden pontján. Az alsó és felsővárosi népkörök nagy termei és mellékhelyiségei megteltek a körök tagjaival s az utcákat ellepte a minden szépért, jóért lelkesülő ifjuság, mely újra meg újra zajosan megéljenezte a függetlenségi párt mindenki által tisztelt és szeretett jelöltjét, Babó Emil dr.-t. Már hat órakor teljes számban össze volt gyűlve a polgárság, melyet Vöneký Pál és Csikós Ignác kör elnökök vezettek el hangos énekszó és éljenzés között a Mars-térre, hol a párt összes polgárai találkoztak egymásnak. Itt egyesülve éltették a jelöltet s hosszú, beláthatatlan sorban indultak meg a dohánygyár felé, melyben a szavazás számára berendezett helyiség van.

A szavazó helyisége.

Széles Magyarországon talán egyetlen választókerület se dicsekedhetik annyira alkalmas szavazóhelyiséggel, mint a szegedi második kerület. A dohánygyár ujonan épült óriás terme volt berendezve a választás céljaira.

A terem nagyságára nézve fogalmat nyújthat az, hogy a feltűnően nagy számban megjelent polgárság közül csak nagyon kevesen szorultak ki az udvarra. A terem kosszában két méter magas korlát választotta két részre, egy nagyobbra a Babó-párt s egy valamivel kisebbre az Ivánkovits-párt részére. A plafondról a gázvilágításhoz szükséges lámpacsövek függenek alá, mert a kerület választási elnökei arra is gondoltak, hogy a szavazás benyulhatik az éjszakába is.

A nagy terem két végében másik két kisebb terem van, melyek közepén hosszú asztalok nyulnak végig a szavazatszedő bizottságok tagjai részére. Az ajtók fölött nagy föliratok jelentik, hogy melyik teremnek mi a rendeltetése s mindkét párt külön kijáratokon juthatott ki a szabadba, ha leszavazott. A terem felülről van világítva s nyolcz nagy kemenceze fűti.

A korlát hosszában nyolcz-nyolcz honvéd áll feltűzött szuronynyal s mozgósítva van az egész rendőrség, mely a főkapitány és biztosai vezetése alatt s egyenkint a tömeg között vezérelt a job b i k r u h á j á b a n a disz kedvéért, de nem a rend miatt, mely első perctől az utolsóig példátlan volt.

Választó polgártársaink a mai napon fényesen bebizonyították, hogy komoly, jelentőségteljes kötelességük teljesítése közben nincsenek rászorulva a rendőrség okvet-

lenkedésére, mert maguk érzik legjobban az események fontosságát.

Reiner József főkapitány lapunk egyik munkatársa előtt kijelentette, hogy a polgárság magaviseletére semmi panasz se lehet. S erre a nyilatkozatra komolyságával és méltóságával teljesen rá is szolgált a polgárság.

A szavazás.

Reggel kilencz órakor nyitották meg a szavazatszedő bizottságok a melléktermek ajtait, hogy elszedjék a kerület minden egyes polgártól szavazatát a két jelölt részére. A főbejárattól jobbra Lázár György polgármester helyettes, balra pedig Pílich Kálmán ügyvéd elnökölt, míg a terem két részében föl s alá hullámozott az ezrekre menő tömeg. A dr. Lázár György elnöklete alatt működő bizottságban Kulinyi Zsigmond és Vöneký Pál, a Pílich Kálmán elnöklete alatti bizottságban pedig Polczner Jenő és dr. Fráter Gyula működtek közre, mint bizalmi férfiak.

A szavazatok eshetőségei már délben megmutatták azt a fényes eredményt, melyet pártunk estére elért. A bizottságok elnökei is érezték ezt, mert ebéd után már nem sekat reméltek, hanem gyorsabban, kevesebb szekaturával bocsátották elől a választókat a zöld asztal mellől.

Az elnök előtt egymásután ismétlődött az a jelszó, mely pártunk győzelmét jelentette: éljen Babó Emil — s estére már alig maradt ember, ki a kormánypárt jelöltjére szavazott volna.

A szavazat arányai délután — 1/2 óráig a következők:

	Babó E.	Ivánkovits J.
10 órakor	0	151
11 órakor	80	218
12 órakor	213	257
1 órakor	252	379
2 órakor	388	379
3 órakor	548	379
4 órakor	595	479
5 órakor	709	492
1/2 óráig	785	492

Ez a nagy többség ugylátszik már elkeserítette a kormánypárti színezetű központi iroda személyzetét, mert fél 6 óra után nem jelentették már ki a szavazatok eredményét, hanem — reméltek. A reménynek kell, hogy valami positiv alapja is legyen, mert máskülönben nincs jogosultsága. Ennek a reménykedésnek vajmi kevés alapja volt, mert a terem Ivánkovits részében már alig lézengett egy-egy választó, míg a Babó részben sok száz meg száz polgár várt arra, hogy a zöld asztal elé kerüljön szavazatával és magasabbra emelje egy fokkal azt a zászlót, melyet a függetlenségi párt tűzött ki.

Délután megindult a kormánypárt részéről a kapacitálás. Csak akkor látták át, hogy a függetlenségi párt hazafias törekvése mennyire komoly.

Sokan átjöttek az ismertebb kormánypárti kortesek közül a Babó-pártiakhoz és szomorúan tapasztalták, hogy pártjuk érdekében már minden hiábavaló kísérlettel alacsonyul. Derék polgártársaink és elvtársaink bátran és nemesen visszautasítottak minden kísérletet arra nézve, hogy eltérjenek attól a céltól, mely őket a mai zimankós időben a tanyákról a városba hozta. Becsületére válik Szeged függetlenségi polgárainak azja tiszteletreméltó buzgóság és kitartás, melylyel szent ügyünket diadalra segítették. Ha ők engednek, ugy most, mikor a a sötét éjszakában diadalmasan világol győzelmünk, nem mi vagyunk az örvendőzők, hanem a másik párt, mely minden eszközt fölhasznált arra nézve, hogy győzelemre segítse magát s presszióval, erőszakkal igyekezett elérni azt, ami nálunk önként, a polgárság szabad akaratából következett.

Éjfélkor.

Éjfélkor, amidőn még javában adta be a szavazatot a Babó-urnánál a tanya, a szavazatok aránya ez volt:

Az V., VII., VIII-ik kerületekből:

Ivánkovitsnak 218.

Babónak 934 szavazata volt. Itt többségben volt tehát Babó 716 szavazattal.

A IV., VI. és IX-ik kerületekből:

Ivánkovitsra 474.

Babóra 747 szavazatot adatott be. Babó többsége itt 273.

Az éjjeli órákban tehát Babó összesen **989 szavazattöbbségben** volt.

Rendkívül érdekesen bontakozott ki a tanyák óriási szavazata aránya a késő éjjeli szavazások előrehaladásával. A tanyákról éjjelig közel 1200 polgár szavazott le. És még szavazásra várt rendületlenül százakra menő tanyai polgár, mind egy szálig pártunk hívei.

*

Érdekes az összehasonllítás a múlt és a mai választás szavazat-számai közt.

A múlt országgyűlési választáson a II. kerületből összesen 1804 polgár szavazott le.

Ebből Ivánkovits 1147, Herman Ottó 757 szavazatot kapott.

S még az alsó tanya a múlt választáson összesen 435 szavazattal szerepelt az urnáknál, addig a mai választásnál alsó-tanya maga közel 1000 szavazatot adott.

Az eredmény.

Ejfel után 2 és fél óra volt, mikorra leszavazták a második bizottság előtt az alsótanyai polgárok, akik közül azonban a végén már sokan visszamaradtak.

Oly nagy arányu volt már ekkor a pártunk többsége, hogy látni kívánták a győzők az ellenpárt utólagos szavazatait, kik három óra felé vonultak be a szavazó helyiségbe. Utánuk pedig a IV. és VI. kerületekből elmaradt Babó-pártiak is leszavazták még mindkét bizottság előtt, úgy hogy a záróra kitűzésekor 3 óra 40 perccor a szavazatok aránya következő volt: Beadatott összesen **2656 szavazatot**. Babó Emil szavazatszáma **1901**, Ivánkovits János **755**.

E szerint a függetlenségi és 48-as párt jelöltjének, dr. Babó Emilnek a záróra kitűzésekor **1146 szavazattöbbsége** volt.

A záróra alatt ez az eredmény már nem igen változott.

Hatalmas egy látvány az, amelyet a függetlenségi tábor nyújt, mely végig kitarított a színhelyen és mikor dr. Lázár György választási elnök pont öt órakor kihirdette az eredményt, falrengető éljenzés tört ki a győzelmes táborban, melynek kétezre före tehető tömege valósággal a rajongásig fokozódott lelkesedéssel fogadta a körébe hívott megválasztott képviselőt, Babó Emilt, ki remek beszédben köszönte meg a polgárság bizalmát és szeretetét.

Percről-percpre fokozódó lelkesedéssel vonult el aztán a független polgárság, diadalal koszoruzott zászlóval ugyanazon az uton, amelyen reggel bevonulását tartotta. A Mars-téren keresztül a nagy-köruton, onnan a budapesti sugáruton és a Széchenyi-téren és a Szentháromság-utcán át az egész tömeg alsóvárosra ment, ahol ünnepléssel várta már a győzteseket a népkörnél az egész alsóvárosi nép.

Reggel van, mikor e sorokat írjuk. Közel 24 óraig tartott a választás, melynek fényes diadalára ébred föl ma reggel Szeged független polgársága.

Ujdonságok.

Szeged, jan. 28.

Tájékoztató.

Jan. 30. A fehér-kereszt egyesület választmányi ülése a székepület bizottsági termében.

Jan. 30. Kőműves- és ács ifjusági egyesület táncvigalma,

Febr. 6. Az „Egyetértés“ ált. iparmunkás öni képző- és betegsegélyező-egyesület táncvigalma Kőrös Lajos vendéglőjében.

— **A ma.** Azzal a zuzmarával, dérrrel, köddel együtt, amelyek ma nyakon öntötték az égiek kegyelméből a várost, végtelenül lázas izgatottság költözött Szegedre. Az utcák olyan színben voltak, mint valami nagy ünnepen, a közönség csapatokba verődve hullámozott az utcákon. Az első kerületben még nem látszott meg az oly erősen, mint a rókuson. Ott első tekintetre be lehetett látni az eredményt, a dr. Babó Emil nevét viselő függetlenségi zászló biztos győzedelmét. Öreg tanyai emberek, akiknek öt-hat órát kellett kocsin ülni, míg beértek zuzmarás bajszszal, lovakkal, óriási éljenriadalmak között vonultak be a Pultz tábornagy-utczába, amely tömve volt a Babó-párti választókkal. Egész estig így tartott a lelkesedés, a téli választáson fagyoskodó polgártárs kitartóan állotta a hideget. A rendőrség csinált ugyan apró bosszantásokat, mint például, hogy elállatott egy olyan utcát, amely a hivatalos választási hirdetményeken nyitottként van megjelölve, de nem hozta ki ezzel méltóságjeljes nyugalomból a polgárságot.

— **Honvédek a választásnál.** Mint már ma jelentetük, a szegedi közöshadseregbeli ezredek legénységét a választások alkalmára vidékre vitték s így a hatóság a honvédségtől kért asszisztenciát. A karhatalmat képező századok csak a második kerületben állottak föl, kordont huzva a két párt gyülekező-helyeit egymással összekötő keresztutcákon. A karhatalmi csapatokhoz ki voltak rendelve az összes önkénytesek is.

— **Falb és Szapáry.** A németek időtudós békája, Falb ur elsőrendű kritikusknak jelezte a mai napot s félig-meddig úgy látszott, hogy be is teljesül azzal a londoni köddel, amely tegnap este kezdte megülni a várost. Szapáry ur pedig valami aranyos sok dolgot várt ettől a mai naptól kezdve s úgy látszik, prófétai számításaiban ép úgy csalódott, mint a nagy viharjövendő. Más szóval fordított viszony áll a valóságos s a politikai szélkiáltó között, mert amit Falb kritikusknak jövendölt, az neki nem vágott be kritikusknak s amibez annyi reményt fűzött Szapáry, bizon nagyon kritikusan válik be. Egyébként úgy gondoljuk, hogy az a kujon német béka is így gondolta ezt a dolgot: hogy ez a mai nap a Szapáry-kormányra lesz kritikusk. Akkor ezuttal alaposan bevált a leveli prófétának jövendölése.

— **Joggyakornok a kir. táblánál.** A szegedi kir. itelo-tábla elnöke dr. Barcsik Sándor h.-m.-vásárhelyi ügyvédjelöltet és Szenttamási Miklós zsombolyai jogszigorlót a vezetése alatt álló kir. itelótábla kerületébe dijas joggyakornokká nevezte ki.

— **Kihalt városháza.** Az egész városházán, már amennyiben városháza s mint ilyen csomó hivatal helyisége, ma egészen kihalt volt. A rendőrség folyosóján egy árva lélek se mutatkozott, de kár is lett volna mutatkoznia, mert úgy se végezett volna semmit. Egy árva irnok ásított a nagyirodában, az képviselte a főkapitányt, az alkaptányokat, a biztosokat, a jegyzőket, miután azok mind oda vannak sub ti-

tuló rendfönntartás okáért (értsd: korteskedni s támogatni a magát eladott polgártársban a szent meggyőződést). A felsőbb részen, az emeletek folyosóin szintén csendes volt minden, a fölépcsőt azonban erősen frekventálták s élénk mozgalmak képet nyújtott a választási helyiséggé tett közgyűlési terem. Ősi szokás szerint; a terem baloldalán levő bizottsági terembe ment a balpárt, a jobb felé eső tanács-terembe a jobbpárt. Egyébként aztán nem volt semmi élet, semmi munka a városházán s busan ásított az udvari kapuban az őrtálló rendőr.

— **Egy furcsa társasviszony.** J. Pál módosi és M. Sz. nagybecskereki ügyvédek társasviszonyba léptek S. Zsigmond ügyvédjelölttel olyformán, hogy megállapodásuk szerint az ügyvédjelölt lett princzipális a az ügyvédeknek. A temesvári ügyvédi kamara mindhármójukat bűnösnek találta az 1874. 34. t.-cz. 68. §-ának b) pontja szerint minősülő fegyelmi vétségben és ezért a két ügyvédet három bónapra felfüggesztette az ügyvédség gyakorlatától, S. Zs.-t. pedig az ügyvédjelöltet lajstromából törölni rendelte. A kuria a vétkesség kérdésében megerősítette a kamarai határozatot, de a büntetés kiszabására nézve olyformán változtatta azt meg, hogy J. P. ügyvédet 50 forint pénzbírságra, M. Sz. ügyvédet feddésre, az ügyvédjelöltet pedig az ügyvédjelölti idejének egy évre leendő meghosszabbítására ítélte.

— **Az Endrényi-család gyászja.** Sulyos csapás érte a szegedi Endrényi-családot, a család matronája, öz. id. Endrényi Antalné szül. Tellerth Jozefa ma kora reggel, 79 éves korában elhunyt. A gyászbeszéről a rokonság a következő jelentést adta ki: Alulírottak fájdalomtelt szívvel jelentik szeretett édes-, illetve nagy- és dédanyjuknak öz. idb. Endrényi Antalné sz. Tellerth Jozefának f. hó 28-án reggeli 6 órakor, életének 79. évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 30-án délutáni 2 órakor Szt.-Háromság-utca 40. sz. a. háznál fog r. kath. szertartás szerint beszenteltetni s onnan az alsóvárosi sírkertbe örök nyugalomra kísértetni. Az engesztelő szentmise-áldozat pedig az elhunyt lelki üdvéért e hó 30-án d. e. 10 órakor megtartatik be a belvárosi r. kath. szentegyházban a Mindenhatóknak. Szegeden, 1892. évi január hó 28-án. Endrényi Kunigunda öz. Pacher Rudolfné, dr. Endrényi István, Endrényi Antal, Endrényi Janka férj. Nagy Ferenczné, Endrényi Lajos, Endrényi Imre, mint gyermekei. Nagy Ferencz, mint vő. Máhr Anna férj. Endrényi Antalné, Pacher Irén férj. Endrényi Lajosné, Babarczy Paula férj. Endrényi Imréné, mint menyei. Pacher Vilma férj. Böck Andorné, Pacher Anna férj. Schäffer Miklósné, Pacher Irén férj. Endrényi Lajosné, Endrényi Ilona férj. dr. Apáthy Gyuláné, Endrényi Jenő, Endrényi Mihály, Endrényi Anna férj. Boros Marczelné, Endrényi Mária férj. Kerner Pálné, Endrényi János, Endrényi Rózsika, mint unokái. Böck Margit, Böck Rezső, Schäffer László, Schäfer Gizella, Schäfer Béla, Apáthy Katinka, Apáthy Mariska, Apáthy Kornélka, Endrényi Irénke, Kerner Irmuska, mint dédunokái.

— **Kinevezés.** A szegedi kir. főügyész Kmety Samuel szegedi I. oszt. börtönőrt, a temesvári kir. törvényszéki fogházhoz fogházormesterré nevezte ki.

— **A szeged-kerületi csendőrség köréből.** A szegedi csendőr-altiszti iskolából kikerült 24 csendőr közül nyolczat-nyolczat a bruckenani, alliosi és remetei csendőrösközöshöz osztották be most.

— **Muszájválasztó.** Föltotyogott a közgyűlési terembe a kis öreges polgártárs, különben hivatalnok s ennél fogva muszájkormánypárti. Elmondja, hogy mi a neve, hol lakik, utána néznek, úgy van. Az elnök fölteszi a kérdést:

— Kire szavaz?

A kis töpörödött muszájkormánypárti le

mondólag út a kezével a levegőbe s szomoruan felel:

— Tessék csak beírni...

— A szabadkai pályaudvarban levő postahivatalnál, ezzel egyesített táviradivatal rendeztetett be, korlátolt nappali szolgálattal.

— Halálozás. Dr. Szép Dezső hód-sági kir. közjegyző, aki hosszabb ideig működött Szegeden is, mint közjegyző-helyettes, ma reggel Szabadkán meghalt.

— Asszonyerély. Alsóvárosról igyekezett a választópolgár rókusra, kísérté az életépárja. Ahogy aztán a mars-téren áthaladva, a Pulcz altábornagy-uteza elé érnek, a polgártárs odébb akar menni.

— Hová mégysz hé? — kérdezi az asszony.

— Hát a másik utczába.

— Már minnek?

— Hát arra kell menni.

— Hát kire akar kend szavazni?

— Hát Ivánkovitsra.

Puff jobbról, puff balról, két egészséges pofon csattant el a férjürem arcán.

— Hát nem megy kend mindjárt Babóra szavazni.

Férj uram megigazította a sapkáját, a mely a pofonok hatása alatt előbb balra, ezután jobbra dőlt s ment Babóra szavazni. Az asszony diadalmasan ment utána:

— Igy köll az embört kormányozni.

Színház.

Színházi hírek. Holnap kerül színre a rég nem adott s dallamosságban felül nem mulható népszerű operette: „Angot. A budapesti népszínházban több mint 50 előadást ért ezen operette. S hisszük, ma is ugyanoly kedvező fogadtatásban részesül, mint egykor fogadta a közönség. Főbb szerepekben: H. Csillag (Clairette), Ange Pitont: Hunfi, Pomponett: Sziklay, Larivandiere: Andorfi Louszkard Feenyéri, Langet színésznő szerepét Pogány Janka énekli.

Törvénykezés.

A Krauszok bűnügye.

— Egy monstre-pör. —

Ma délelőtt kezdett bele a szegedi Krausz-testvérek cég szenzációs bűnügyének a tárgyalásába a fenytő törvényszék.

Hosszu, bonyolódott monstre-pör lesz ebből. Ma csak az első, másod és harmad bírósági vádhatározatok elolvasásáig jutott el a törvényszék, miután ügyészi indítványra tekintettel a ma folyó választásokra, a vádlottak kihallgatását holnapra halasztotta. Meghatározta a törvényszék azt is, hogy milyen sorrendben jöjjenek kihallgatásra a bűnpörben szereplő tanuk, akik igen sokan vannak. Ebből látszik, hogy milyen hosszúra fog nyulni a tárgyalás, mert még a jövő hó hatodikára is vannak tanuk berendelve. Igy előreláthatólag igénybe vesz tiz napot a végtárgyalás a pörben, amely az ő hamisított üzleti könyveivel, bonyolult pénzmanipulációival igen zavarosnak ígérkezik.

A szegedi vagyonbukott Krausz testvérek cég társait, Krausz Benőt és Krausz Albertet éri elsősorban a vád. A királyi ügyészség Krausz Benő ellen csalárd bukás (btkv. 414. §.) csalás (btkv. 379. §.), hamis eskü (btkv. 219. §.) és megvesztegetési kísérlet (btkv. 470. §.); — Krausz Albert ellen szintén csalárd bukás és hamis eskü miatt emelt vádat.

A másodrendű vádlottak Kohn Henrik és Herczl Illés. Kohnt csalásban való részvétel, Herczl csalás elősegítése miatt éri a vád.

Az ügyészség indítványára ilyen értelemben hozta meg a szegedi törvényszék a vádhatározatot, amely ellen az összes vádlottak föllebbeztek az ezen ügyben akkor még illetékes budapesti kir. ítélő táblához. A tábla az első bíróság határozatát csak annyiban változtatta meg, hogy Krausz Benő és Krausz Albert ellen a további eljárás a terhükre irt hamis eskü cselekményében beszüntette, a többiben pedig helyben hagyta. A kir. ügyészség föllebbezése következtében az iratok a kuriához kerültek, amely megerősítette a királyi tábla határozatát.

A vádhatározat.

Mindenki emlékezik még Szegeden a Krauszok milliós bukásáról, amely annyi embert berántott s arról a nagy pénzügyi veszteségről, amely a Krauszok szállítási manipulációi miatt a szegedi Eisenstädter-céget érte.

Terjedelmesen mondja el ezt a vádhatározat, amelyből a következőket adjuk lehető röviden:

A magyar országos bank, az osztrák Länderbank s a bécsi Unionbank trieszti fiókja tettek följelentést 1887 ben a szegedi Krausz-cég ellen a törvényszéknél. A vád szerint a cég azzal a bizalommal, amelylyel a nevezett pénzügyintézeteknél birt, az utóbbi időkben oly módon élt vissza, hogy külföldre szóló utalványokat fizettetett ki a pénzügyintézeteknél oly cégeknek, amelyek velük (a Krauszokkal) semmi üzleti összeköttetésben sem állottak s nem tartoztak a cégnek.

Ez által a pénzügyintézetek súlyosan megkárosítottak.

Kevéssel ezen fenytő följelentés után, 1887. április 23-án a cég tulajdonosok kérése folytán a Krausz-testvérek összes vagyonára csődzárlatot terjesztettek ki.

Az erélyes kezekben levő törvényszéki vizsgálat aztán kiderítette, hogy semmiféle értékkel sem bírnak azok az utalványok és váltók, amelyeket a cég közvetlen a bukás előtt kibocsájtott, mert nem volt a birtokában azoknak az árukkal, amelyek mint értékek fődözetül szolgálhattak volna.

Különösen Krausz Benő volt az, aki éppen a csőd beállta előtt lázasan igyekezett azon, hogy elhelyezze az értéktelen váltókat, hogy aztán minél több pénzt tessen felre.

Csakis így történhetett meg, hogy megkárosodott a magyar országos bank 5000 márkával, a bécsi Union-bank trieszti fiókja 15,000 frankkal, amely összegeket április 18-án, tehát öt nappal a bukás előtt küldték el a Krausz testvéreknek. Az osztrák Länderbank csak különös vigyázattal birt kikerülni egy 15,000 frankos veszteséget.

Erre vonatkozólag kikérdezettve Krausz Benjámint, azt adta válaszul, hogy Stürzinger helvét cég bukása, amely áprilisban történt volt az ő cégükre, oly súlyos csapás, hogy be kellett szüntetnie a fizetéseket. Azonkívül a szegedi pénzpiaczon oly hírek szállongtak, amelyek teljesen alkalmasok voltak arra, hogy tönkre tegyék a Krausz-céget. Váltóikat és utalványait fölmondták s azonnali fizetést követeltek, amit a cég nem teljesíthetett, mert a segély forrásai bedugultak.

A vizsgálat azonban kiderítette, hogy a Krauszok hitele megrendülésének egészen más okai vannak. Ez a cég teljesítette az

Eisenstädter S. és társai nagykereskedő cégnél a szállítás és fuvarozásokat s az eszközölt szállítások jegyzékét meghamisította Krausz Benő. Eisenstädter nagy károkat szenvedett ezen bűnös manipuláció által.

1887. márczius 9-én az Eisenstädter S. és társai s a Krausz-testvérek cégek között egy kiegyezési kötvény jött létre, amely szerint a Krausz-cég kártalanítás gyanánt 82.000 forint értékű váltókat adott át Eisenstädter S. és fainak. Ez az egyezkedés azonban kitudódott s már akkor — tehát a schweiczi Stürzinger cég bukása előtt — megártott már a Krauszok hitelének.

Azonban, mint a vizsgálat kiderítette, még az állítólagos üzleti veszteségek sem okozhatták a Krausz testvérek cég bukását. Kiderült s az efelől kikérdezett tanuk bizonyítják is, hogy Krausz Benő és Krausz Albert a tényleges bevételek nagy részét félre tették s nem iratták be a pénztárkönyvbe, ellenben magas összegeket vezetettek be, kiadás gyanánt, amelyeket pedig nem fizettek ki. Ezt a manipulációt Krausz Benő a szállítóleveleknél, Krausz Albert pedig a bevételeknél vitte véghez.

A Krausz-cég üzleti könyvei — a szakértők véleménye szerint — formailag korrektek, de a tartalmuk sok helyen hamis és súlyos bizonyítékokat hoztak napfényre belőlük a szakértők.

Kiderült, hogy az Eisenstädter-cég szállítóleveleit Krausz Benő szorgosan őrizte s csak maga kezelte, senkit sem engedvén azokhoz nyulni.

Kiderült, hogy 1887-ben, mikor a vizsgálati fogságból kiesztették, egy a pörben szereplő tanut fölhevített, hogy beszéljen az osztrák-magyar államvasut hivatalnokaiával avégből, hogy az Eisenstädter S. és társa cégszállítási pénzeinél az igazinál nagyobb summákat vezessenek be.

Igy vált alapossá a gyanu, hogy Krausz Benő hamisította meg a szállítások heti kimutatásait, oly módon okozva ezzel kárt Eisenstädternek, hogy ez utóbbi cég főkönyvvezetőjének, Kohn Henriknek a segítségével a már egyszer kifizetett szállítóleveleket visszaszerezte s a vele egyetértő Kohn Henrik védelme alatt újra preczen-tálta kifizetés végett s hosszabb időn át csinálta ezt a bűnös üzletet.

Hogy a Krauszoknak Kohn is bűntársa volt, a következő, bár általa tagadott dolgokból tűnik ki: éveken át titkos összejövetelei voltak Krauszszal; abban az időben igen nagy lábon élt; a főnöke előtt, mikor ez üzelmek először kiderültek, beismerete, hogy Krausz Benővel összeköttetésben állott s ezért tőle évente ezer forint díjat huzott. Ő azt mondja, hogy hibája mindössze annyi, hogy Krausz számláit, a nélkül hogy azok valóságát megvizsgálta volna, aláírta s kifizettette.

Krausz Albert megkísérelte, hogy minden bünt Benő testvérére kenjen, miután azt mondja, hogy neki az üzlet benső vezetésebe semmi befolyása sem volt, de azt beismerete, hogy tudomása volt arról, hogy Benő bűnös üzelmői által nemcsak a céget, hanem őt (Albertet) is megkárosította. Be van bizonyítva továbbá, hogy 1887. április 17-én, mikor az osztrák Länderbank egy utalványra fődözetet követelt, a cég pénztárából 500 ezer forintot kivett s félre tette. Be van bizonyítva, hogy olyan időkben, mikor

Benő nem volt Szegeden, ő manipulált a pénztárban s már egyéb ilyen dolgok által alaposra vált a gyanu, hogy Albert büntársa Benőnek.

Ezeket felül még a megvesztegetés vádját is emelték Krausz Benő ellen, miután vizsgálati fogsága alatt tíz üveg sör s egy jobb állás ajánlása által meg akarta vesztegetni Varga István börtönört, hogy csempésszen ki egy levelet a pörben szintén vádlottként szereplő Herczl Illés címére. A levél tartalma olyan volt, hogy arra czélt, hogy a közte és Herczl között fönnforgó ügyben meghiusította volna a vizsgálatot.

Tudniillik a vizsgálat kiderítette, hogy Herczl Illés, bár közte és a Krausz testvérek czég között az üzleti összeköttetés már 1884-ben megszűnt, 1887-ben Krausz Benőtől értékpapirokat vett át abból a czégből, hogy azokat egy temesvári pénztárnál elhelyezze. Herczl maga is beismerte, hogy tudta, hogy ő Krausz Benő bűnös üzelmének az eltussolási kísérletébe belejátszott.

1887. május 23 án, mikor Krauszt a vizsgálati fogságból kauczió letétele mellett kieresztették, Herczl intervencziójával tételt le az a 10,000 forintos biztosíték, habár Herczl tudta, hogy az a pénz abból az összegből származik, melyet a Krausz-testvérek czég igaztalan uton eldugott. Ezeknek az alapján került vádlottként a bűnpörbe Herczl Illés.

A tárgyalás első napja.

A törvényszék a következőkép alakult meg: Elnök: Pókay Elek, szavazóbirák: dr. Schnell Frigyes, Magyar Lajos; jegyző: Csala Sándor.

A vádhatóság képviselőjében megjelent Schmidt Imre kir. ügyész.

Védőügyvédek: dr. Magyar Miksa, dr. Polgár Sándor, Reiniger Jakab, dr. Vértés Arnold.

Az ülés kilencz órakor néhány felsőbbirósági ítélet kihirdetése után vette kezdetét. A négy szabadlábon levő vádlott a vádlottak padján foglalt helyet, a beidézett tanuk közül sokan nem jelentek meg.

Schmidt kir. ügyész indítványozza, hogy a tanuk kihallgatására nézve állapítsák meg a sorrend s bocsátassanak el, mivel képviselőválasztás van, esetleges szavazati jogaihoz érvényesíteni.

Ez megtörtént oly formán, hogy minden tanunak megmondták, melyik napon jelenjen meg a kihallgatásra. Van olyan is, aki csak február 6-ikán kerül tanuskodásra. A vádlottak kihallgatása holnap veszi kezdetét.

Ezután fölolvasták a terjedelmes vádhatározatot, amelyet főbb vázlataiban főntebb közöltünk, a felsőbbirósági helybenhagyó határozatokkal együtt. Ennek fölolvastása után a mai tárgyalás fél tizenegy órakor véget ért.

Legujabb.

A képviselő választások.

— Sürgöny tudósítónktól. —

— jan. 28.

Az ország választókerületeiből ma 318 kerület választott. A választások eredményéről következő sürgönytudósításokat vettük az éj folyamán:

Fővárosi választások.

Az első kerületben báró Fehérváry Géza honvédelmi miniszter 208 szótöbbséggel győzött. A harmadikban Horváth Gyula hét szótöbbséggel, negyedikben Podmaniczky br. 307 szavazattal, hatodikban Andrássy Gyula gróf, a nyolcadikban két más jelölttel szemben Berzevicsy Albert államtitkár, a kilencedikben Tolnay Lajos 632 szótöbbséggel választott meg Herman Ottó ellenében. Második kerületben Darányi Ignác, ötödik kerületben Wahrmann Mór, a hetedik kerületben Morzsányi Károly.

Megyei választások.

A szegedi első kerületen kívül bajosan lesz olyan hely Csongrád megyében, a hol a kormánypart győzött volna.

Eddigél a csongrád megyei választásokról, bár reggeli 4 óra tájban vagyunk, igen hiányos tudósításaink vannak, a mi azt bizonyítja, hogy sok helyen igen későn fejezték be a szavazást s sürgönyözni már nem lehetett.

Távirati értesüléseink szerint a választások a következő eredménnyel fejeződtek be a megyében.

Csongrádon a mult országgyűlési képviselő dr. Szirák Imre kormányparti jelölt megbukott Hock János nemzeti párti ellenében. Hock ötven szótöbbséggel győzött.

Tápén a függetlenségi programmal fellépett Sima Ferencz győzött a kormányparti Lévai József ellen. Rendkívül heves küzdelem volt itt, mindkét párt erősen igyekezett s az eredménye gyanánt Sima ötvennyolcz szavazattöbbséggel került ki győztes gyanánt a harcából.

A szegvári és hódmezővásárhelyi választókerületekből még nem érkezett a szavazás végleges eredményéről biztos hír. De a délután folyamán érkezett hírekből csaknem teljes biztonsággal következtethető, hogy

Szegváron Hefi Ignác eddigi képviselő választott meg a kormányparti Keller János plébános ellen, míg

H.-M.-Vásárhelyen dr. Endrey Gyula függetlenségi párti jelölt győzött Vadnay Andor ellen, aki most kormányparti programmal lépett föl.

Az ország többi kerületeiben megválasztottak:

Szliácsi kerületben br. Radvanszky György (sz. p.) egyhangulag.

A breznóbányai kerületben Lehoczky Egyed (sz. p.) egyhangulag.

Privigyén Sporzon Ernő sz. p. Nagy-Ilondán gr. Teleki Sándor egyhangulag szabadelvű programmal.

A liptó-szt.-miklósi választókerület eddigi szabadelvű párti képviselője Mataska Péter választott meg.

Béga Szentgyörgyön dr. Pap Géza szabadelvű párti ezer szavazattöbbséggel.

Trencsén-Teplicze Zay Albert gróf szabadelvű párti.

Nagysomkúton gróf Teleki Géza szabadelvű párti.

Kismártonban Bolgár Ferencz nemzeti párti.

A verbói kerületben Pongrácz Károly gróf szabadelvű párti.

A maros-ludasi kerületben Bethlen Balázs gr. szabadelvű párti.

Munkácson Nedeczky János, szabadelvű párti.

A rózsahegyi kerületben Kajuch József szabadelvű párti.

Egerben Szederkényi Nándor függetlenségi képviselővé választott.

Nagy-Mártonban Dégen Gusztáv szabadelvű párti.

Facséten Harkányi Frigyes szabadelvű párti.

Zsolnán dr. Smialovszky Valér szabadelvűpárti.

Karánsebesen Vuja Péter.

Moraviczán Baich Milos báró.

Magyar-Óváron dr. Reiter János nemzeti párti.

Karczagon Madarász Imre.

Szombathely a községi kerületben Szájbély Gyula szabadelvűpárti.

Maros-Ujváron báró Kemény Endre pártonkívüli.

Lugoson a krassó megyei lugosi választókerület eddigi szabadelvűpárti képviselője Szende Béla.

Alsó-Kubinban Kubinyi Arpád szabadelvűpárti újból megválasztott a számosan megjelent választók közfelkiáltásai által képviselőnek.

Bereg megye tiszaháti kerületében Uray Imre függetlenségi párti.

Zalaegerszegezen Radocza János szabadelvű jelölt táviratilag lemondott.

Pázmándy Dénes 700 szótöbbséggel megválasztott.

Nagypalánka, Tovarsován a választási székhelyen Gromon Dzsó államtitkárt egyhangulag választották meg képviselővé.

Ráczalmás. Dr. Robicsek Ferencz 672 szavazatot, Nagy Gyula 633, Lukáts Gyula 394 szavazatot kapott. E szerint új választás lesz Robicsek és Nagy Gyula között.

Esztergom. Frey Ferencz nemzeti párti 558 szavazattal Timon Akos szabadelvűpárti 503 szavazata ellenében megválasztott.

Dunavecse. Hajós József 424 szótöbbséggel nemzeti párti.

Megyasó kerületben Nagy Sándor egyhangulag megválasztott.

A görgői kerületben Hadik-Barkóczy Endre gr. szabadelvű párti.

Támasevácson Jovánovits István (a szegedi táblabíró) kormányparti megválasztott.

A bobrói kerületben gr. Zichy Jenő sz. párti.

A somorjai kerületben Sággy Gyula (n. p.) egyhangulag.

Az ipolysági kerület Horváth Bélát sz. p. egyhangulag.

Pécska. A pécsai kerület pécskai Gaál Jenőt n. p. egyhangulag.

Sátor-Alja-Ujhely-Dokus Ernő sz. p. egyhangulag.

Hódáságh. Vojnits István sz. e. kikiáltott.

Csacza. Popper Ármán br. egyhangulag megválasztott.

Eperjes. Eperjesen Bujanovics Sándor nemzeti pártit; Girálton Görgey Béla szabadelvű pártit; Kis-Szebenben Hodossy Imre nemzeti pártit; Bártfán Bornemisza Ádám szabadelvű pártit; Hétháron Bornemisza Lajos szabadelvű pártit (a nemzetiek-től elbódított kerület); Zborén Fest Lajos szabadelvű pártit egyhangulag megválasztották.

Debreczen. A debreczeni I. kerületben Thaly Kálmán függetlenségi, a II. kerületben Király Ferencz szabadelvű megválasztott. A III. kerületben Körössy Sándor szabadelvű Bakonyi Samu függetlenségi ellenében megválasztott.

Sárvár. Förster Ottó kormánypartit megválasztották.

Török-Szt.-Miklós. Magyar Kossa Géza sz. e. képviselővé választott.

Vág-Ujhely. Victorisz Miklóst egyhangulag megválasztották.

Kassán Beóthy Ákos nemzeti párti.

Szolnokon Polónyi Géza füg. párti.

Szoboszlón Polónyi Géza füg. p.

Czepléden Károlyi Gábor gróf függetlenségi párti.

Szegváron Hefi Ignác függetlenségi párti.

Kápolnán Okaliczányi Gyula függetlenségi párti.

Oroviczán Jókai Mór szabadelvű párti.

Felső-Fogarason Mikszáth Kálmán szabadelvű párti.

Nagy-Ilondán Teleki Sándor gróf szabadelvű párti.

Abrudbányán Lukács László szabadelvű párti.

Kéthelyen Csávolszky Lajos független párti.

Csomán Csávolszky Lajos füg. párti.

Győrsziget Csávolszky Lajos f. p. Ujverbáson Pulszky Ágost szabadelvűpárti.

Szarvason ifj. Csáky István gróf. Ujvidéken Visontai Soma ^{fr. gróf} nemzeti párti.

Keszthelyen Fejér Miklós kormánypárti.

Pakszon Szluha függetlenségi.

Dunapatajon Gajary Ödön nagy kisebbségben maradt.

Fehérgyarmaton Izsák Dezső függetlenségi párti.

Kecskeméten I. ker. Ugron Gábor 48-as párt.

Szatmárnémetiben Ugron Gábor egyhangulag.

Losoncson Gyürky Ábrahám gróf egyhangulag pártonkívüli.

Marosújváron Kemény Endre báró pártonkívüli.

Stubnyán Justh György.

Privigyén Sporson Ernő.

Csáktornyán Királyi Pál szabadelvű párti.

Jászberényen Apponyi Albert gr. nemzeti párti.

Halason Kis István függetlenségi 443 szavazattal képviselővé választott.

A nagytapolcsányi választókerületben egyhangulag Szalavszky belügyi államtitkár.

Zombolyán Hieronimi sz. e. p. 790 szavazattal.

Komáromban Tuba János sz. e. győzött Györy Elek ellenében.

Pozsonyban a második kerületben Neiszidler kapott 335, Kaas 185 szavazatot; Neiszidler megválasztott.

A szentlőrinczi választókerület megválasztott képviselője a függetlenségi Jeszenszky Ferencz.

Székesfehérváron Tóth Aladár megválasztott 66 szótöbbséggel gróf Károlyi függetlenségi ellenében.

Pancsován, Dániel Ernő sz. e. Kiss Ferencz függ. ellenében megválasztva.

Sepsiszentgyörgyön Beksics Gusztávot fél kilencz órakor egyhangulag képviselővé kiáltották ki.

Tatán gr. Keglevich Béla sz. p. visszalépett. Megválasztott Horváth Géza függetlenségi párti.

Lengyelóti kerületben Szalay Imre függetlenségi nyolczszázöt szavazattal megválasztott.

Dunavecseán Hajós József nemzeti párti megválasztott.

Gölniczbányán, Probstner Arthur sz. p. dr. Günther Antal n. p. ellenében képviselővé választott.

Zerlenc kerületben Szerb Gyrgy sz. p. közfőkialtással megválasztott.

Nagyváradon. A szavazás d. u. 3 órakor ért véget. Összesen beadott 1136 szavazatot. Ebből Tisza Kálmán kapott 928 szavazatot. Gróf Károlyi Gábor 208 at. Tehát Tisza 720 szótöbbséggel képviselővé választott.

Pozsonyban Szilágyi Dezső.

Aradon Atzél Péter n. p.

Miskolczon Vadnay Károly kormánypárti.

Orocsfalván Králicz Béla sz. p.

Kis-Becskerekén, Bessenyei Ferencz szabadelvű párti.

Aranyos-Maróthon, Klobutzky János sz. p.

Erzsébetvárosban, dr. Izekutz Viktor sz. p.

Békésen, Irányi Dánielt f. p. egyhangulag képviselővé választották.

Gyula-Fehérváron, dr. Mohay Sándor megválasztott.

Tamándi kerületben Kun Miklós függetlenségi és 48-as párti, ellenjelölt nélkül, egyhangulag megválasztott.

Székely-Udvarhelyen László Mihály sz. p.

Uj-Aradon gr. Zselénszky Róbert nemzeti párti képviselővé megválasztott.

A rimaszombati választókerületben Fáy Gyula sz. p.

A jolsvai kerületben Kubiny Géza sz. párti.

A rozsnói kerületben Andrassy Géza gróf szabadelvű párti.

A rimaszécsi kerületben Bornemissza István függetlenségi párti

A kövii kerületben Szentiványi Arpád nemzeti párti egyhangulag.

Nagylakon dr. Széll Akos kormánypárti dr. Mülek Lajos függetlenségi ellen megválasztott.

Verseczen Ürményi Bernát szabadelvű párti.

A nagybercznai választó kerületben gróf Sztaray István szabadelvű párti.

Korponán báró Nyáry Béla szabadelvű párti.

A törökkanizsai választó kerületben Rónay János (sz. p.)

Pinczehely. A szavazás még folyik, bár Jeszenszky László függetlenségi győzelme kétségtelen.

A zichifalvi kerületben idős Dániel Pál (sz. p.) közfőkialtással országgyűlési képviselővé választották.

Kecskésen Kubinyi György megválasztott.

Szucsányon Rakovszky Istvánt (sz. p.) egyhangulag megválasztották.

Kis-Czellen Ugron Akos 48-as párti egyhangulag megválasztott.

A nemesócsai választókerületben az eddigi szavazásnál Pogrányi József függetlenségi jelölt 600 szónyi többséggel bír.

Kiskunfélegyházán dr. Holló Lajos 48-as képviselőjelöltet 820 szavazattal ifj. gróf Szapáry István kormánypárti jelölt 416 szavazata ellenében megválasztották.

Szent-Endrén Ludpa (sz.) megválasztva.

A giráti kerületben Görgey Béla sz. e. képviselővé választott.

Ungváron, Kende Mihály sz. e. az ungvári kerületben.

Beszterczén Fluger Károly (sz. e.)

Naszódon Jellinek Arthur. (sz. e.)

Pécsezen Baross Gábor (sz. e.)

Rozsnóon Andrassy Géza gr. szabadelvűpárt.

Lublón Bobula János (sz. e.)

Szamosújváron Molnár Antal szabadelvűpárt.

Élesden Beöthy László szabadelvűpárt.

Törökbecsén Rohonczy Gedeon szabadelvű párti.

Nagykárolyon Károlyi István szabadelvű párti.

Nagysomkúton Teleki Géza gróf szabadelvű párti.

Nagybánya Wekerle Sándor szabadelvű párti.

Sopronban Fabiny Teofil szabadelvű párti.

Mező-Kövésden Bottlik Lajos nemzeti párti.

Nagy-Mihályon: Balogh Géza nemzeti párti.

Miskolczi északi kerület: Horváth Lajos nemzeti párti.

Kis-Szebenben, Hódossy Imre nemzeti párti.

Pétervásáron: Ivády Béla nemzeti párti.

Eszterházán: Károlyi Sándor gróf nemzeti párti.

Kismarton: Bolgár Ferencz nemzeti párti.

Csornán: Csávolszky Lajos függ. p.

Kecskemét: II. ker. Horváth Ádám függetlenségi párti.

Karcsag, Madarász Imre függetlenségi párti.

Tiszahát. Uray Imre függetlenségi párti.

Kaposvár, Kapotsffy Jenő függetlenségi párti.

Bácsalmás, Olay Lajos függetlenségi párti.

Berettyóújfalú, Csanády Sándor függetlenségi párti.

Nádudvar, Papp Elek függetlenségi párti.

Székelyhid, Kiss Albert függetlenségi párti.

Dorog, Reviczky Károly függetlenségi párti.

Eger, Szederkényi Nándor függetlenségi párti.

Lapunk zártáig nálunk ismeretes volt 323 választás, ebből 194 szabadelvű párti, 48 nemzeti párti, 65 függetlenségi párti, 9 48-as párti, 6 pártonkívüli, 1 nemzetiségi.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatőzsde.

Budapest, január 28. (A „Sz. N.” er. t.) Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv jobb, az irányzat nyugodt volt és 35,000 méter-mázsa kelt el változatlan áron.

A határidőüzlet nyugodt volt.

A határidő-üzletben a déli tőzsde záratai a következők:

Buza őszre — — pénz, — — áru:

1892. márczius—áprilisra 10.54 pénz, 10.55 áru; szeptember—októberre 9.42 pénz,

9.44 áru; tengeri júl.—augusztusra — — pénz, — — áru; szept.—okt.-re — — pénz,

— — áru; 1892. május—júniusra 5.52 pénz, 5.54 áru; zab őszre — — pénz — — áru;

1892. tavaszra 6.11 pénz, 6.13 áru; káposztarepce aug.—szept.-re 13.40 pénz, 13.50 áru.

Budapest, január 28. (A „Sz. N.” er. t.)

Délután öt órakor záródna k.

Uj szokványbuza tavaszra . . . 10.59—10.61

Uj szokványbuza őszre 9.45—9.47

Uj tengeri 1892. máj.—jun. 5.55—5.57

Szokványzab tavaszra 6.16—6.18

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, január 28. (A „Sz. N.” er. t.)

Termények változatlanok. Szerb szokvány-szilva azonnali szállításra 6⁵/₈ frttal kelt.

Szesz szilárd. Szesz nyers osztalékolt 21.50—22.— forinton, élesztő szesz 23.50—24 forinton, szesz finomított 58.50—59 forinton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, január 28. (A „Sz. N.” e. t.)

A tegnapi reakció rövid tartamu volt. A nemzetközi értékek ma jelentékenyen emelkedtek. A forgalom tekintélyes volt.

Délutáni zárlat: osztrák hitelrészv. 309.60—309.30—308.80, államvasut 295³/₄—293³/₄ frttal kelt.

Budapesti sertésvásár.

Budapes, január 28. (A „Szeg. N.” er. t.)

(A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertés árak.) I. Magyar elsőrendű:

Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) 43.—44.— Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) 42.—43.— krig. Fialat nehéz (pkint 320 klgron felüli sulyban):

46.—46.50 krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 45.—46.— krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 43.—45.— krig. — II. Ma-

gyar szedett: Nehéz páronkint 280 kron (felüli sulyban) 42.—43.— krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 42.—43.— krig. Könnyű (pknt 220 krig terjedő sulyban) 42.—44.— krig. — Szer-

biai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli sulyban) 43.—44.—krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 42.—43.50 krig. Könnyű (pkint 220 klgr. terjedő sulyban) 41.—42.50 krig. — Sertéslepszám. 1892. jan. 26-án volt készlet 132,912 drb, 1892. jan. hó 27-én főlhajtattott 1971 drb, 1892. január 27-én elszállított 2058, 1892. jan. hó 28-án maradt készletben 132,925 db. — A hizottsértés üzletirányzata: Az üzlet lanyha.

REGÉNYCSARNOK.

Két asszony.

Irta: Belot Adolf.

(Folytatás.)

16

Midőn a grófné végre nyugodtabb lett, mellé ült s lágy hangon így szólt:

— Helén, hallgass reám! Ha nem tudlak meggyőzni, üzz el magadtól.

— Nem, nem akarom, hogy beszélj, — szólt élénken a nő; — most elámithatsz és én nem akarom ezt. Megnyugszom a szenvedésben, de nem akarom, hogy megvessem önmagamat.

— Megvetni önmagadat, mert szeretsz! — kiáltott Móríc.

— Szeretlek, én! — szólt a nő megsértve és visszavonulva. Kit? Talán önt? Csalódik! Ah, ön azt hitte, hogy ön miatt szenvedek? Talán lázamban mondtam ezt, de hazudtam . . . nem szeretem többé önt! Vagy szerethet-e egy nő oly férfit, ki más asszony? Ah, ön nem ismer engemet!? Lássuk csak — folytatá nyugodtabban. — Miért tért ön vissza? Mi mondanivalója van? Meghallgathatom önt, mert már erősebb vagyok s védeni tudom magamat szavai ellen. Beszéljen! Miért van itt?

A grófné mereven nézett Mórícra, mintha zavarba akarta volna hozni. Móríc kiállotta a tekintetet s Helén kezeit megragadva, fölkiáltott:

— Azért vagyok itt, mert távol tőled nem élhetek, mert egy gyilkos ház gyötört, mert szomjaztam látásodat. Ah, ha az emberek tudnák, hogy ötévi boldogság, ötévi szerelem mily könyörtelen emlékeket hagy hátra! Mindent elkövettem, hogy ez emlékeket szétromboljam, hogy elűzzem azokat. Körültáncoltak, kérlelhetetlenül fojtogattak. Mindig, szüntelenül előttem álltál, fiatalon, szépen mosolygón, mint szerelmünk első korszakában. Amit elfelejtettem, az viszálkodásunk volt, vitatkozásunk, panaszkodásunk; szóval: az, ami eltávolított minket egymástól. Hiába igyekeztem felidézni ezek emlékét, hogy az elsőket elűzve gyűlölni tudjalak, nem voltam képes erre. E viszálkodások emléke nem kelt fel . . . s csupán a boldogság, a szerelem emléke lebegett előttem. Minden tulajdonságod felkelt emlémben: komoly szellemed, jóságod, kegyességod, végtelen gyöngédséged. Multunknak minden legkisebb mozzanata, részlete föltámadt emlémben s ezer okot találtam arra, hogy szerettelek s ezer érvet hogy szeresselek . . . Ah! Bármily szép is a jelen, nem lehet feledni a multat s az ember meghalhat a fölötti kétségbeesésében, hogy örökre elvesztette a boldogság emlékét.

Helén, egész testében remegve, közbe szólás nélkül hallgatta végig a szavakat. Azon érzelmeiket, miknek Móríc szavakat adott, ő is átélte: épen úgy szenvedett, mint Móríc. Már csaknem megszánta Mórícot s meglágyul sorsa iránt, de egyszerre egy gondolat villant meg agyában s kezeit kirántva Móríc kezeiből, egész hidegen így szólt hozzá:

— Akkor hát miért nősült meg?

Móríc zavar nélkül, szemét le sem sűtve, mintha nem is érezné magát bűnösnek, s mintha egy erősebb akaratnak hódolt volna, így válaszolt.

— Azt hittem, hogy nem szeretlek és . . . s azt hittem, hogy mást szeretsz és több csakugyan mást szerettem . . . és talán még most is szeretem. Igen, azért vagyok itt, köz-

hogy mindent megmondjak, nemde? Nem szabad, hogy titok legyen közöttünk, szeretem őt, de téged . . .

— Merészli állítani, hogy engem is szeret? — kiáltott a grófné.

— Nem. Én nem szeretlek téged, — válaszolt határozottan Móríc. — A szerelem maga nem lett volna elég erős, hogy ide vezessen. Egy sokkal erősebb érzelmnek engedelmesskedtem, mint minő a szerelem: az emlékezetnek.

Nem akarta, nem tudta kimondani az igazi szót; azt, mely bizonyos mérvben anyagiassítja az emlékezetet s a mit az egész világért, és e szó: a szokás. De nem az emlékezet szüli-e a szokást és a szokás nem az emlékezés következménye-e? Ma elkövetünk valamit, mert visszaemlékezünk, hogy tegnap is azt cselekedtük. Kevésbé vagyunk-e anyagiassak, mint a hogy hisszük, ha azért engedelmesskedünk az anyagiasságnak, mert szellemünk és gondolkodásunk előzetes munkálkodásán alapszik ez engedelmesség.

Ama kifejezés, mit Móríc használt, megmagyarázta Brionne grófaének azt az érzelmét, melynek Móríc engedelmesskedett, midőn a grófnéhoz jött. Vagy talán nem is volt szükséges e magyarázat s a nő ösztönyszerűleg megértette azt, anélkül, hogy bevallani akarta volna. Nem kellett-e pirulnia azon egyetlen gondolattól, hogy valaki, ki elégedett jelenével, boldogan fordulhat a multhoz; az egyik nem zárja-e ki a másikat? Lehet-e szeretni itt is, ott is? Van-e két szerelemre hely a férfi szívében? Az egyik egészen friss, nyiló, fiatal, bájoló, mely vele van, létezik tényleg, és a másikkal csak egy érdeme van, hogy létezett valaha. — Hogyan? Mert valaki elkövetett valamit ma, óhajtja ugyanazt cselekedni holnap, midőn e holnap más követelményekkel, más gyönyörökkel van elfoglalva.

A szokásnak oly nagy ereje lenne, hogy nem volnánk képesek ellentállni és annak az emléke, kit szerettünk, nem enyészik el ama szerelemmel, mely szívében lángol? Igen! Igen! Meg kell hallnia és meg is hal e szerelem rendszerint; de megtörténik, hogy az első szerelemnek oly gyönyöröi voltak, hogy lehetetlen azokat elfelejteni, dacára a második szerelem összes bájainak.

Az ember rabszolgája marad a régi szenvedélynek és hogyha nem siet felvenni előbb vagy utóbb a régi láncokat, miket viselt, akkor az az oka, hogy hatalmas akadályok állnak ellent.

A házasság ezen hatalmas akadályok közé sorakozik, azonban Móríc ezt nem vette számításba. De ami nem akadályozta Mórícot, akadályozta Helént.

Némi rövid szünet után, mely alatt minden érvelés megfordult agyában, a vilám sebességével így kiáltott fel:

— Mire lenne jó, ha megbocsájtanám hibáidat, ha hinnék szerelmedben és megérteném azt az érzelmét, melynek engedelmesskedtél? . . . Miért akarsz meggyőzni, rábeszélni? . . . Mit remélsz? . . . Azt hiszed, képes vagyok arra, hogy szerelmedet egy másik nővel osszam meg s megelégszem ama percekkel, miket a másik gyöngédségétől elrabolsz? . . . Ah! még gondolatnak is borzasztó ez s a vért az arcba szökteti!

Kezével elfödte arcát, és mintha lázban volna, úgy reszketett.

Móríc ekkor felé közeledett s így szólt: — Hallgass meg, Helén, régóta vágyom utánad, régóta küzködöm egy erős ohajjal, mely feléd vonz. Tudod, hogy miért birtam ellenállni e vágnak egészen a mai napig? Mert nálam hagyta leveleidet és én azokat ismét és ismét elolvastam, veled voltam, veled társalógtam . . . Egy napon . . . e leveleket meg kellett semmisítenem. Ekkor képzelmem örült álmadozásokban tévedt. A mult sokkal hódítóbban festkezett előttem, mint valaha: egy ellenállhatlan erő vonzott ide. Azért jöttem, hogy látásod, jelenléd helyettesítse a leveleket, mik nem léteznek többé s mik védőim valának; adjál nekem e teremben, barátáid között, talj esen elvegyültem azok közé, egy

parányi helyet, a hol némán imádhassalak; nem akarok más kegyet s ezt megadhatod pirulás nélkül.

A nő komolyan hallgatta e szavakat. Midőn Móríc bevégző beszédét, a grófné felemelte fejét, ránézett s így válaszolt:

— Kit akar megcsalni ön, Móríc? Engemet, vagy épen önmagát? Ön az emlékezés hatalmáról beszélt és azt hiszi . . . Ah! Ön örült, de én nem osztozom örültségében!

— Legyen! — kiáltott fel Móríc, egyszerre kitérve . . . Te nem akarsz osztozni . . . de nem akadályozhatod meg, hogy ide ne jöjjenek, midőn megmondtam, hogy távol tőled, mennyit szenvedek, midőn te is halálra gyöttröd magadat . . . Ha csengetni fogok ajtódon, ki fogják nyitni azt nekem; ha belépek hozzád, látni foglak és akkor semmiféle emberi hatalom nem fog megakadályozni, hogy ne szorítsalak szívéhez!

És szavát tettel kísérve karjaiba szorította Helént, ki megtörve ennyi felindulástól, visszataszítani igyekezett Mórícot, midőn az inas Livry bárót jelentette be.

— A báró, mosolylyal ajkán, könnyed léptekkel s egészen megfiatalodva, hogy visszanyerte barátját, lépdelt Brionne grófnéhoz.

— Én betegen hagytam el kegyedet, grófné s anyira késtek hirt adni állapotáról, hogy már tovább nem birtam kiállani s személyes meggyőződést akartam szerezni hogylétéről.

— Jól tette barátom, — válaszolt Helén — s fogadja hálámát.

— Jobban van? — kérde a báró.

— Végtelen gyöngének érzem magamat, — válaszolt a grófné, — azért el is hagyom önöket s szobámba vonulok. — Báró ur, nyujtsa karját segítségül szobám ajtajáig.

Livry báró nem hagyta ismételtetni e parancsot: Helénhez sietett, felsegélte a dívánról s a mondott hely felé vezette végtelen lassúsággal, apró lépésekkel. Ezen séta alatt, melyet lehetőleg hosszúra nyújtott, hogy a neki jutott szerencsét élvezhesse, nem állhatta meg, hogy közönlény győzelmi pillantásokat ne vessen Mórícra.

— Én vagyok az, ki karon vezetem, — így szóltak e győzelmi pillantások, — neki több bizalma van az én vonzalmamban, mint az önében, az én szívéhez hajlik s az én szívemnél keres menhelyet.

Midőn Helén szobájához érték, a báró úgy tett, mintha meg akarná akadályozni a grófnét, hogy visszatérjen s mintha Móríc és a grófné közé akarna helyezkedni, ne-hogy pillantásaik valamiképen találkozhassanak. Azt hitte, egy percig, hogy sikerrel működött: a grófné megköszönte szivességét, megszorítá kezét és felemelte a függönyt, mely elválasztá szobáját a társalgótól; de bizonyos delejességnek engedve megfordítá fejét, szeméi, ugyszólván kényszerítve voltak

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SANDOR.

Szegedet érintő vasutak

1891-iki

MENETRENDJE.

Az éjjeli órák esti 6 órától reggeli 5.59-ig a percek számjegyeinek aláhúzása által vannak megjelölve.

Szabadka—Bajai vonal:

a) Szabadka—Baja.

	Sz. v.	V. v.	
		I. II. III.	I. II. III.
Szabadka	indulás	2.45	5.50
Csikeria	"	3.20	6.29
Bács-Almás	"	3.52	7.10
Bikity—Borsod	"	4.26	7.49
Baja	érkezik	5.02	8.30

b) Baja—Szabadka.

	Sz. v.	V. II.	
		I. II. III.	I. II. III.
Baja	indulás	10.26	7.10
Bikity—Borsod	"	11.05	7.57
Bács-Almás	"	11.45	8.46
Csikeria	"	12.10	9.17
Szabadka	érkezés	12.40	9.59

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos-téle valódi tisztított
DORSMÁJOLAJ
Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama esetknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

682

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3., am Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.
SZEGEDEN kapható: **Keresztes Sándor és Bokor A.** urak gyógyszer-tárában, valamint **ifj. Aigner József, Tóth Péter, Beregi Lajos és Vajda Imre és társa** kereskedésében.

Máriacelli Gyomorcsseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általános ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfujság, savanyu felbőffőség, hasmenés, gyomorgégés, felesleges nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származó, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorroidáknál. Említett bajoknál a **Máriacelli gyomorcsseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszer-tára
 Budapest. Király utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessenek megtekinteni!! Csak oly csseppeket tessenek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriacelli gyomorcsseppek** valódián kaphatók.

Szegeden: Barsay Károly, dr. Hibay György, Bokor A. és Szánthó József urak gyógyszer-tárában; **Dorosmán:** Karsay Károly, **Kisteleken:** Keresztesy A. és Nagy; **H.-M.-Vásárhely:** Aigner G., Bereczk Péter, Kiss Gyula és Németh L. gyógyszer-tárában.

Magyar királyi államvasutak.

Zágrábi üzletvezetőség.

1338/92. II. sz.

Hirdetmény.

Közhírré tételük, miszerint a Zákány közelében épült vasuti Dráva-hidnál feleslegessé vált három baraque f. év február hó 10-én déli 12 órakor tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adni.

Az ide vonatkozó lepecsételt és „Ajánlat a zákányi Dráva-hidnál levő baraquek megvételére az 1338/92. évi számhoz” felirattal ellátott ajánlatok a zágrábi üzletvezetőség I. osztályánál, hol az árverés megtartatni fog (Akadémia-tér 10. szám, Vranicany-palota I. em.) f. évi február 1-ének déli 12 órájáig nyújtandók be. Mely ajánlathoz biztosítékul az üzletvezetőség gyűjtőpénztára által kiállított és ötven forint bántpénz lefizetését igazoló letét-jegy csatolandó.

Személyesen megjelent felek az ötven forint bántpénz letételét az árverés megkezdése előtt letétjegygyel szintén igazolni tartoznak.

A kitűzött határidő után vagy letét-jegy nélkül beérkező ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az eladásra szánt baraquekat venni szándékozók Zákány állomás közelében a helyszínen nézhetik meg.

Venni szándékozók értesítettek továbbá, — hogy az eladásra szánt baraquekat a vevő tartozik, amennyiben azok vasuti területen állnak, a vétel jogerőre emelkedésétől számított három hó alatt saját költségére lebontatni, és elhordatni, — és az esetleg igénybe vett idegen területek bérletének meghosszabbítása iránt saját felelősségére és költségére gondoskodni.

Az ajánlat valamennyi, vagy külön-külön egy-egy baraquera is megtehető.

Az árverés befejezése után nem vásárló ajánlattevők letétjegyjei azonnal kiadatnak. — A legkedvezőbb ajánlattevő pedig köteles a letett biztosíték betudásával a felajánlott vételért azonnal lefizetni.

Zágráb, 1892. január hó 19.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

Szegeden, 1892. Nyomatott a ki. dó Bába Sándor könyvnyomdájában

Magy. kir. államvasutak.

855/92. számhoz.

Zágrábi üzletvezetőség.

Hirdetmény.

A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége ezennel nyílt pályázatot hirdet, a zágrábi új pályaudvaron létesítendő következő munkálatok, u. m.:

- 19,000 □-m. chanssirozott utépitménynek;
- 1200 m. kövezett vízfolyókának a szükséges csővíz-aknákkal és elvezető csövekkel;
- 6900 □-m. 15 c vastag folyókavics utburkolatnak;
- 200 m. közönséges szegélykövezetnek;
- 400 m. gyalult és mázolt lécz-kerítésnek;
- 1200 m. dorong-kerítésnek;
- 700 m. védkorlátnak;
- 130 drb kerékvetőnek; végül
- 3 drb állomási kapunak előállítására és elhelyezésére, a következő feltételek mellett:

1. Csak az összes munkákra lehet ajánlkozni.
2. A munkák befejezési határideje 1892 évi máj. 31-ike.
3. Késedelmi bírság naponként 100 frt.
4. Bántpénz 2000 frt készpénzben vagy pedig letétre alkalmas értékpapirokban a zágrábi üzletvezetőség gyűjtőpénztárában teendő le s az arról nyert letéti-jegy az ajánlathoz csatolandó. — Megjegyeztetvén, hogy értékpapírok csakis a névérték 90%-ával számíttatnak, ha pedig az árfolyam névértéken alól állana, a letét napján jegyzett árfolyam 90%-ával számíttatik.

A közelebbi feltételek megtudhatók az üzletvezetőség pályafentartási osztályában (Kukovics-utca 3-ik szám II. em.) délelőtt 9 órától délután 1 óráig f. évi január 25-től kezdve.

A kellőleg felbélyegzett és a bántpénz letételét igazoló letéti-jegygyel felszerelt ajánlatok legkésőbb f. év február hó 10-ének déli 12 órájáig ezen üzletvezetőség I. osztályában (Akadémia-tér 1-ső szám I. em.) nyújtandók be, lepecsételt borítékban, mely borítékban a tartalom részletesen megjelölendő.

Később beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Zágráb, 1892. január hó 20-án.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

Az üzletvezetőség.

M. kir államvasutak.

Üzletvezetőség Budapestén.

1703. számhoz.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Kis-Terenne állomásán 1892. évi márczius hó 1-től megüresedő vendéglői üzletnek ugyanazon időponttól számított három évi időtartamra leendő bérlete iránt, azaz 1895. évi február hó 28-ig ezennel nyilvános ajánlati tárgyalás hirdettetik.

Az 50 kros bélyeggel és „Ajánlat a m. kir. államvasutak Kis-Terenne állomásán levő vendéglői üzletére 1703. számhoz” felirattal ellátott, borítékba zárt és lepecsételt, nemkülönben a kellő okmányokkal felszerelt ajánlatok 1892. év február hó 15-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak budapesti üzletvezetősége titkári hivatalához posta útján térti vevény mellett nyújtandók be, bántpénz fejében pedig 100, azaz: száz o. é. forint készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban a nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál Budapestén, 1892. évi február hó 13-án déli 12 óráig betendő.

A vendéglői bérletére vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőség III. (forgalmi) osztályában (II. emelet 51. ajtószám) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőktől feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magokra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő vagy a kitűzött határidőn túl beérkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A m. kir. államvasutak budapesti üzletvezetősége fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül az ajánlott bérösszegre, szabadon választhasson.

Budapest, 1892. január hó 16-án.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymot nem díjaztatik.)